

38 – Broderskap i Gud

Innehåll

- 38 – Broderskap i Gud
 - En pedagogisk grundpelare
 - Broderskap

38 – Broderskap i Gud

Förra gången talade vi om nattbönen, och att den var början och det första som föreskrevs för följeslagarna under ett helt år, eftersom uppgiften är svår och det som krävs av den troende är tunga krav. Hindren och livets problem är många, och den troende kan inte övervinna dessa hinder ensam. Därför måste han ha en hjälpare och en fast stödjepunkt som han kan söka sig till och stå vid dess dörr, hämtande därifrån hjälp och styrka för att kunna fortsätta den uppgift som har anförtrotts honom. Den troende måste ha denna nattliga resa för att vila, formas och laddas under natten, så att han kan stå på dagen med energi, beslutsamhet och styrka.

En pedagogisk grundpelare

Idag, om Gud vill, ska vi tala om en ny pedagogisk grundpelare, nämligen broderskap i Gud. Islam kom till alla människor; ingen stam bar den framför en annan. Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, kallade människor från alla stammar till tron. Så Abu Bakr var från Taym, och Othman ibn Affan, må Gud vara nöjd med dem båda, var umayyad. Al-Zubayr ibn al-Awwam var asadit, Abdullah ibn Mas'ud var huthalit, Khabbab ibn al-Aratt var allierad med Banu Zuhra, och Bilal var en abessinisk slav.

De troende kände, när de trädde in i islam, att det förislamiska samhälle de levde i – och som band dem med stam- och klanband – inte passade att vara ett samhälle som de kunde knytas till med relationer och förbindelser. Så ersatte Gud, upphöjd är Han, detta med det imanska broderskapet, där islam band dem samman

med ett band som är högre än stam- och släktband: det är tron, och inget annat än tron.

Den imanska uppfostran i Mecka tog hand om den mänskliga sidan hos denna troende grupp som bröt släkt- och klanband, även med de närmaste. Och denna imanska uppfostran betonade att den mänskliga sidan har en stor påverkan på att stärka tron på Gud. Detta eftersom den troende finner sitt psykologiska och sociala stöd hos sina troende bröder. Och när människans mänskliga behov av kärlek, broderskap och samvaro uppfylls, blir hans hjärta öppet och mottagligt för det han hör och tar emot av trons och islams frågor. Han möter sina bröder i lydnad mot Gud och Hans sändebud, och de hjälper varandra i detta.

Och deras samlingar var alla fyllda av lydnad, må Gud vara nöjd med dem.

Broderskap

Så broderskap är en av de bärande pelarna i det goda samhället, och varje gott samhälle måste byggas på denna pelare. Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, sade: **"Den troende är för den troende som en byggnad, där delarna stöder varandra."** Och detta är av hans vältalighet, ﷺ, för han liknar nationens byggnad vid en stor, mäktig byggnad. Det är omöjligt att en sådan stor byggnad kan byggas och stenarna läggas ovanpå varandra utan att det finns ett bindemedel mellan

dessa stenar som håller dem samman – cementet. Cementet som håller dem samman är som broderskapets band.

Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, skapade broderskap mellan sina följeslagare i Mecka, men detta broderskap var inte som det i Medina. Detta broderskap var begränsat till stöd, tröst, hjälp, påminnelse och studium av Guds bok. Han skapade broderskap mellan Abu Bakr och Omar, mellan Talha och al-Zubayr, mellan Abdurrahman och Othman, och han nämnde flera. Då sade Ali: "O Guds sändebud, du har gjort dina följeslagare till bröder – vem är min bror?"

Han sade: **"Jag är din bror."**

Detta särskilda broderskap hade en stor roll i att stå fast i tron, i att stärka och ge beslutsamhet i lydningen till Gud och Hans sändebud. Detta broderskap skapade en stark tillhörighet till den troslära under vars fana de hade samlats. Beslutsamheten stärktes, banden blev fastare och ståndaktigheten rotades.

Och Dar al-Arqam, som profeten valde för att samlas med muslimerna i hemlighet, där han reciterade Guds verser för dem, renade dem, lärde dem boken och visdomen, och där muslimerna utförde sina handlingar av dyrkan och tog emot det som Gud hade uppenbarat för sin sändebud i trygghet och fred – och där de som ville träda in i islam kunde göra det utan att Meckas ledare, de mäktiga och inflytelserika, visste om det – denna plats var en trygg famn för de troende. Den förenade broderskapets värme med uppfostrans kraft.

Där samlades alla som var muslimer från olika stammar och klaner i en särskild plats där inget förenade dem utom tron. De tog emot lektioner i imansk uppfostran, utförde dyrkan och tröstade varandra i det de behövde.

Detta imanska hem var ersättningen för alla släktband och stam- och klanrelationer. Där lärde de sig islams lag och täcktes av den islamiska broderskapets filt.

Det är inte lämpligt att det finns en nation av troende utan broderskap. Därför gjorde Gud broderskap obligatoriskt mellan individerna i det goda samhället. Han gjorde kärlek obligatoriskt och förbjöd hat, fiendskap och avsky. Broderskap är en gudomlig gåva till de troende och en säkerhetsventil för denna umma mot svaghet, förnedring och förfall.

Den första generationen översatte betydelsen av detta broderskap till en verklighet de levde. Kärlek och harmoni rådde mellan dem, och de kom att dominera hela världen, eftersom de visste att islams umma inte kan stå upprätt och inte kan ha någon betydelse utan samhörighet och broderskap mellan sina barn.

Därför gjorde islam det imanska broderskapet till en väg till paradiset, likt fastan, bönen, jihad och kallelsen till Gud, upphöjd är Han. Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, sade: **"Vid den som min själ är i Hans hand, ni kommer inte att träda in i paradiset förrän ni tror."**

Detta är begripligt. Men det märkliga är det som kommer efter: **"Och ni kommer inte att tro förrän ni älskar varandra."**

Alltså är detta ett villkor av trons villkor. Därav berövas tjänaren tron och berövas paradiset om han bryter sin relation med alla människor.

Sedan ger profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, oss ett av medlen för att öka kärleken och förankra kärleken mellan muslimer. Han sade: **"Ska jag inte visa er något som, om ni gör det, kommer ni att älska varandra? Sprid fredshälsningen mellan er."**

Och han sade: **"Ingen av er tror förrän han älskar för sin bror det han älskar för sig själv."**

Hur många av oss vill att hans vän eller granne ska ha lika mycket pengar som han själv? Eller att hans väns eller grannes son ska ha samma intelligens och studienivå som hans egen son? Eller att grannens barn ska vara lika framgångsrika som hans barn – eller bättre? Finns det någon av oss som handlar med dessa känslor och dessa ädla motiv, eller vill var och en av oss alltid vara den bästa, den största och den mest framstående?

Detta är en mycket farlig fråga. Därför är belöningen för broderskap större än vi kan föreställa oss. Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, säger i en hadith qudsi: **"Gud säger på Domedagen: Var är de som älskade varandra för Min majestät? Idag ska jag skugga dem i Min skugga, den dag då ingen annan skugga finns än Min."**

Och straffet för fiendskap och hat är att förhindras från Guds förlåtelse. Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, sade: **"Portarna till paradiset öppnas på måndagar och torsdagar, och Gud förlåter varje tjänare som inte sätter något vid Hans sida – utom en man som har fiendskap mellan sig och sin bror. Då sägs det av änglarna: 'Skjut upp**

dessa två tills de försonas.”

Föreställ dig alltså: om du grälar med din granne, din vän eller din släkting, så skjuts Guds förlåtelse upp för dig och för honom – tills ni försonas.

Och Gud, upphöjd är Han, vet om du kommer att dö innan Han förlåter dig, eller om förlåtelsen kommer att nå dig i detta liv. Så din relation med dina bröder avgör Guds förlåtelse för dig – och detta är ytterst farligt. Och broderskap är inte ett ord som sägs, eller en känsla som människan känner. Broderskap är inte att ta utan att ge, och det är inte intressen som uppfylls för dig ju mer dina relationer och bekantskaper breddas. Broderskap är bördor och ansvar.

Broderskap är uppoffring, givande, generositet och utgifter utan motprestation eller begäran. Broderskap är att föredra andra framför dig själv. Broderskap är ren kärlek från hjärtat som inte avser något annat än Guds ansikte. Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, sade: **”Varje led i människan är en allmosa; att hjälpa en man med hans ritt, att lyfta upp honom på den eller lyfta hans last på den är en allmosa; ett gott ord är en allmosa; varje steg till bönen är en allmosa; att visa vägen för den vilsegångne är en allmosa; att medla mellan två – det vill säga att förlika två som är i konflikt – är en allmosa; att hjälpa den nödställda är en allmosa; att hälsa på den du möter är en allmosa; ditt leende i din broders ansikte är en allmosa; att tömma din hink i din broders hink är en allmosa.”**

Så den verkliga allmosa du betalar för de välsignelser som Gud, upphöjd är Han, har gett dig, är att hjälpa andra och att känna ditt ansvar inför människorna du lever med eller samhället du lever i. Föreställ dig ett samhälle som förstår broderskap på detta sätt – som ett test, ett givande, en ansträngning, och inte som fördelar och intressen.

Profeten, må Guds frid och välsignelser vara över honom, sade: **”Den som lättar en troendes svårighet av världens svårigheter, Gud kommer att lätta en av Domedagens svårigheter för honom. Och den som underlättar för en nödställd, Gud kommer att underlätta för honom i detta liv och i det kommande.”** Belöningen är av samma slag som handlingen. Du lättade en troendes svårighet – så Gud, upphöjd är Han, lättar en av Domedagens svårigheter för dig.

Du underlättade för en nödställd – vår Herre kommer att underlätta för dig i detta liv och i det kommande. Och den som skyddar en muslim, Gud

kommer att skydda honom i detta liv och i det kommande. Och Gud är i tjänarens hjälp så länge tjänaren är i sin broders hjälp. Det vill säga: så länge du hjälper dina bröder, kommer Gud att hjälpa dig. Och i den mån du ger till dina muslimska bröder, ger Gud, upphöjd är Han, till dig, och Han kommer att vara i din hjälp och göra för dig en utväg ur varje trångmål och problem.

Därför offrade följeslagarna, må Gud vara nöjd med dem, sina liv och sig själva för att gynna andra, hjälpa dem och offra för deras skull, eftersom de visste vad belöningen var och var övertygade om att den som ersätter dem är Skaparen – inte människorna.

Och lovprisad vare Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)